

Nævnet stadfæstede i februar 2021 Udlændingestyrelsens afgørelse i en sag om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse vedrørende en mandlig statsborger fra Syrien. Indrejst i 2014.

Nævnet udtalte:

"Klageren er etnisk syrisk araber og sunni-muslim. Klageren er født og opvokset i Damaskus, Syrien, hvor han boede frem til 1998. Herefter flyttede han til Rif Damaskus, Syrien, hvor han boede frem til sin udrejse i 2014. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer.

Udlændingestyrelsen meddelte [i slutningen af] 2014 klageren opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2. I den forbindelse havde Udlændingestyrelsen lagt vægt på, at klageren kom fra et område, hvor en tilbagevenden til hjemlandet aktuelt måtte anses for at udgøre en reel risiko for at blive udsat for overgreb omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Under den oprindelige asylsag henviste klageren som asylmotiv til, at han ved en tilbagevenden til Syrien frygtede, at han eller hans familie ville blive slået ihjel, og at han skulle bære våben for det syriske regime. Herudover henviste klageren til de generelle forhold i Syrien.

Til støtte for sit asylmotiv oplyste klageren, at hans naboer siden 2014 har lagt et pres på ham, idet de ønskede, at han skulle bære våben for regimet. Klageren følte presset fra naboerne som trusler, og han frygtede, at konsekvenserne ved ikke at ville bære våben ville være anholdelse foretaget af myndighederne. Klageren udrejste legalt af Syrien.

Udlændingestyrelsen har [i slutningen af] 2020 truffet afgørelse om at nægte at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 2, 2. pkt. Udlændingestyrelsen har vurderet, at grundlaget for klagerens opholdstilladelse ikke længere er til stede, idet situationen i Rif Damaskus-provinsen over en længere periode siden maj 2018 har ændret sig markant, og at der således er en forbedring af forholdene i området, ligesom denne forbedring ikke kan antages at være af helt midlertidig karakter. Styrelsen har således vurderet, at der ikke er en reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, alene som følge af den blotte tilstedeværelse i området.

Klageren har som asylmotiv i forbindelse med sagen om nægtelse af forlængelse henvist til, at han frygter at blive slået ihjel eller anholdt og tortureret som følge af, at han er udrejst af Syrien, ligesom han frygter at blive anset som desertør.

Til støtte for klagerens asylmotiv har han oplyst, at hans udrejse af Syrien i sig selv udgør en risiko for ham. Som følge af klagerens udrejse af Syrien, anser myndighederne ham for en forræder og desertør. Endvidere har klageren følt sig overvåget og chikaneret af regimet, idet han og hans familie aldrig har udtrykt støtte til Bashar Hafez al-Assad og det syriske regime.

Videre har klageren som asylmotiv henvist til, at han og hans to sønner ved en tilbagevenden til Syrien vil blive indkaldt til militærtjeneste.

Til støtte herfor har klageren oplyst, at han kort før sin udrejse af Syrien i 2014 blev genindkaldt til militæret, idet han har særlige kvalifikationer som led i, at han i tre år har arbejdet inden for luftforsvaret, brigade [tal]. Ligeledes blev klageren indkaldt til militæret efter sin udrejse. Herudover er begge klagerens sønner i den militærpligtige alder og risikerer at blive indkaldt til militærtjeneste. Sønnen ønsker imidlertid ikke at deltage i krigshandlinger, og dermed slå andre mennesker ihjel.

eller udsætte sig selv eller familien for fare. Som led heri frygter klageren, at han selv er i risiko for at lide asylbegrundende overgreb fra de syriske myndigheder.

Endelig frygter klageren de generelle forhold i Syrien, herunder forholdene i Rif Damaskus.

Flygtningenævnet lægger til grund, at de syriske myndigheder har genvundet kontrollen over den overvejende del af Rif Damaskus i maj 2018. Det fremgår dog af EASO-rapporten "*Syria Security Situation*", udgivet i maj 2020, s. 190, at fuld myndighedskontrol over hele området først er opnået i marts 2020. Klageren kommer fra byen Ashrafiyat. Der foreligger ikke oplysninger om, at der i dette område har været væsentlige sikkerhedshændelser i de senere år. Det må endvidere lægges til grund, at det nærliggende område Darayya, efter at have været under oprørskontrol, blev tilbageerobret i 2016.

Flygtningenævnets flertal bemærker, at Rif Damaskus er et område på ca 18.000 km².

Flygtningenævnets flertal finder herefter, at der i hvert fald i den del af Rif Damaskus, hvor klageren kommer fra og i umiddelbar nærhed heraf må antages at være sket en forbedring af forholdene, uanset at disse fortsat er alvorlige, og at denne forbedring ikke kan antages at være af hel midlertidig karakter. Flertallet henviser endvidere til EASO-rapporten "*Country Guidance Syria – Common analysis and guidance note*", udgivet i september 2020, s. 136 – 137.

"The hostilities in Rural Damascus and the GoS's efforts to recapture the area have resulted in a large number of buildings with surrounding neighbourhoods being destroyed or damaged. Damage on other infrastructure was also reported. The living conditions are described as dire, with widely unavailable basic services such as water, schools and hospitals, particularly in Eastern Ghouta. Explosive remnants were reportedly impacted at least 273 communities in Rural Damascus. Freedom of movement was restricted by a network of checkpoints across reconciled areas, including Eastern Ghouta. Extortion, lootings of movables and homes, confiscations of houses, and extrajudicial arrests of persons perceived by the regime to be in opposition to it were also reported.

Looking at the indicators, it can be concluded that indiscriminate violence is taking place in the governorate of Rural Damascus, however not at a high level and, accordingly, a higher level of individual elements is required in order to show substantial grounds for believing that a civilian, returned to the territory, would face a real risk of serious harm within the meaning of Article 15(c) QD."

Flertallet henviser endelig til Udlændingestyrelsens rapport "*Country Report Country of Origin Information (COI) Syria Security and socio-economic situation in the governorates of Damascus and Rural Damascus*", udgivet i oktober 2020, s. 11-12.

Flygtningenævnets flertal finder herefter ikke, at der på dette grundlag kan meddeles klageren fortsat opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Flygtningenævnets mindretal tillægger det afgørende betydning, at det ifølge baggrundsoplysningerne fra EASO-rapporten "*Syria Security situation*", udgivet i maj 2020, s. 190, og EASO-rapporten "*Country Guidance Syria – Common analysis and guidance note*", udgivet i september 2020, s. 136, alene er fra marts 2020, at de syriske myndigheder har opnået fuld kontrol over hele Rif Damaskus-provinsen. Forbedringen af de generelle forhold i hele Rif Damaskus-

området opfylder derfor efter mindretallets opfattelse ikke kriteriet om, at ændringerne ikke må antages at være at helt midlertidig karakter, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 om ændring af udlændingeloven pkt. 2.5.2. En tilbagevenden vil derfor indebære et overgreb i strid med EMRK artikel 3. Mindretallet finder derfor, at de generelle forhold i Rif Damaskus-området ikke er forbedret i en sådan grad, at klagerens opholdstilladelse skal nægtes forlænget.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertal. Der skal herefter tages stilling til, om klageren kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og stk. 2, på baggrund af dennes individuelle forhold.

Klageren har ved oplysnings- og motivsamtalen [i slutningen af] 2014 forklaret, at han, der er født i 1971, aftjente værnepligt i perioden fra 1989 til 1991, og at han ikke siden har været indkaldt. Han har endvidere på konkret forespørgsel forklaret, at han aldrig var blevet opsøgt af myndigheder for at få ham til at kæmpe for regimet, og at han ikke har haft konflikter med myndighederne i Syrien.

Klageren har efterfølgende [i sommeren] 2020 forklaret, at han var blevet genindkaldt, og at han ikke fik referatet af samtalen i 2014 oversat.

Klageren har såvel ved oplysnings- og motivsamtalen i 2014 som også ved afhøring i Flygtningenævnet dags dato forklaret, at han i langt det meste af sin tid som værnepligtig gjorde tjeneste i en kantine.

På denne baggrund og under hensyn til de foreliggende baggrundsoplysninger om, at personer, der er født før 1981, ikke længere indkaldes til militærtjeneste i Syrien, finder Flygtningenævnet ikke at kunne lægge klagerens forklaring om hans individuelle asylmotiv til grund. Der henvises til Udlændingestyrelsens rapport "*Syria – Military Service. Report based on fact-finding mission to Istanbul and Beirut (17-25 February 2020)*", udgivet i maj 2020, s. 19.

For så vidt angår klagerens forklaringer om, at han forud for sin udrejse af Syrien i et vist omfang blev chikaneret af sine naboer, der ønskede, at han skulle støtte regimet, finder Flygtningenævnet, at disse forhold ikke har en sådan karakter og intensitet, at de kan danne grundlag for meddeles af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Det må endvidere henstå som ganske usikkert, om klageren efter et fravær på omkring syv år ved en tilbagevenden til Syrien på ny vil blive udsat for en sådan chikane.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt klagerens sønners forhold kan medføre, at klageren skal meddelelse opholdstilladelse, bemærker Flygtningenævnet, at begge sønner er udrejst af Syrien, før de nåede den værnepligtige alder. Sønnerne kan således ikke anses for at være deserteret fra værnepligt. Det fremgår af baggrundsoplysningerne, at familiemedlemmer til personer, der er deserteret eller har unddraget sig militærtjeneste ikke i sig selv risikerer noget i forhold til de syriske myndigheder, medmindre der er tale om særlig profileret medlemmer af oppositionen.

Da klagerens sønner som nævnt ikke kan anses for at være deserteret, og da klageren i forhold til de syriske myndigheder må anses for at være ganske uprofileret, kan sønnernes forhold heller ikke medføre, at der meddeles klageren opholdstilladelse.

Flygtningenævnet tiltræder som anført af Udlændingestyrelsen, at en nægtelse af forlængelse af klagerens opholdstilladelse vil udgøre et væsentlig indgreb i klagerens ret til familie- og privatliv. Flygtningenævnet tiltræder endvidere de af Udlændingestyrelsen herom anførte grunde, at

lovgrundlaget for indgrebet er legitimt og varetager den offentlige interesse i at opretholde en effektiv immigrationskontrol, og at indgrebet har et anerkendelsesværdigt formål.

Flygtningenævnet skal herefter tage stilling om indgrebet i klagerens rettigheder er nødvendigt for at opnå det angivne formål. Flygtningenævnet bemærker, at klageren kom til Danmark som 43-årig. Klageren er således født og opvokset i Syrien og har levet langt det meste af sit liv i Syrien. Uagtet klageren har erhvervet visse dansk kundskaber og har haft arbejde i det meste af den periode, hvor han har haft lovligt ophold i Danmark, har opholdet herefter ikke haft en sådan varighed og hans aktiviteter i Danmark ikke sådan en karakter, at klageren har opnået en særlig tilknytning til Danmark. Det forhold, at klageren har sin ægtefælle og tre børn i Danmark kan ikke føre til et andet resultat. Flygtningenævnet henviser til, at to af klagerens tre børn er myndige. Der foreligger ikke oplysninger om noget særligt afhængighedsforhold mellem klageren og disse voksne børn, udover at de fortsat bor på samme adresse.

Klagerens mindreårige datter har boet i Danmark i omkring fem og et halvt år, men var 10 år gammel, da hun kom til Danmark. Hun taler efter det oplyste fortsat arabisk. Flygtningenævnet tiltræder derfor, at det må antages, at hun sprogligt og kulturelt må kunne tilpasse sig livet i Syrien i tilfælde af tilbagevenden.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.

I forlængelse heraf skal Flygtningenævnet oplyse, at nævnet, såfremt Udlændingenævnet træffer afgørelse om ikke at inddrage klagerens familiemedlemmers opholdstilladelse som familiesammenførte, af egen drift vil genoptage behandlingen af nærværende sag med henblik på en fornyet vurdering af, om nægtelse af forlængelse af klagerens opholdstilladelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 8. Ligeledes skal Flygtningenævnet vejlede om, at det vil være muligt at søge om genoptagelse af sagen, såfremt der ved behandlingen af familiemedlemmers sager i Udlændingenævnet fremkommer nye oplysninger vedrørende tilknytningen til Danmark, der kan have betydning for klagerens sag, herunder artikel 8-vurderingen."